

Kerekasztal a Vadászlapnál

(Részletek)

„Tíz évvel ezelőtt kőkeményen vitakoztunk a vadászati törvény sarokpontjain, azokon a jogszabályi megfogalmazásokon, amelyek meghatározzák a magyar vadállomány jövőjét, a vadászat lehetőségeit. 1996-ban elkészült az LV. törvény – párhuzamosan az erdő- és a természetvédelmi törvénnyel – sok-sok politikai és szakmai kompromisszum után megszavazta a parlament, de már akkor tudtuk, hogy jócskán akadnak benne jöghézagok, melyeket azóta is „stoppolgatnak” a jogszabályalkotók.

Szerkesztőségünk arra gondolt, talán érdemes lenne szót váltani arról, hogy mennyire váltotta be küldetését a jogi szabályozás, min és mit kellene változtatni, hogy 2007-től – a tízéves üzemtervi ciklus megújításakor – ne legyen káosz.

Cszozgva nem lehet két métert ugrani

Tamba Miklós, a MEGOSZ alelnöke

Tekintsük a legfontosabbnak a vad védelmét és továbbra se vitakozzunk a minimum 3 ezer hektár nagyságú vadászterület mértékén. A területek nagyságának csökkentése mögött a legtöbb esetben kiemelt önző és egyéni érdekek állnak. Viszont mindenképpen foglalkoznunk kell a földtulajdonosok jogos igényével, hogy a saját földjükön akarnak vadászni. A törvény adott egy vagyonértékű jogot: a vadászati jogot. Mégis úgy érzem, hogy ezt – és most nem magamról beszélek – nem tudom gyakorolni, mert akit „csoszogásra” kényszerítenek, nem tud helyből két métert ugrani. Hiába van egy földtulajdonosi közösségnek természetes határral kialakított 3 ezer hektárja, ha erre rárajzolnak, bekebelezi egy nagyobb vadgazdálkodási egység. Mi vidéken másképp látjuk a vadászat-vadgazdálkodás gyakorlásának jelentőségét, fontosnak tartjuk, mert elősegíti egy-egy település, a vidék fejlesztését, mert az óvodától a nyugdíjas klubig, az önkormányzattól a külföldi kapcsolatokig részévé válik a régió életének, munkahelyet és munkalehetőségeket teremt, elősegíti a turizmus fejlődését és nem utolsósorban a nem vadász földtulajdonosoknak bevételi forrást is jelent. Ha kialakul és megerősödik egy-egy vadászterület közössége, ez a falu számára is előnyökkel jár, mert vannak rendezvényeink, eseményeink, melyek többről szólnak, mint a vadászat.

Ne a jegyző döntson!

Luzsi József, a MEGOSZ elnöke

Szerintünk a törvényt mindenképpen módosítani kellene még 2007 előtt, hogy a jegyzők kikerüljenek a törvényből és a vadászterület földtulajdonosi közösségének gyűlése ugyanúgy működjön, mint minden más, egyesületi közgyűlés. A köztisztviselői esküt tett jegyzők hivatalból képviselik a földtulajdonosi gyűlésen a meg nem jelent tulajdonosokat és a 30 hektárnál kisebb földtulajdonosokat, ami nem jó megoldás, mert kényszerhelyzet. Tisztában vagyunk azzal, hogy a működőképesség miatt kerültek be a jegyzők a törvénybe, de e fölött mára már eljárt az idő. Úgy gondoljuk, hogy a földtulajdonost, akármilyen kicsi vagy nagy a birtoka, érdekeli a tulajdonának a sorsa, mert végső soron egyedül felelős a földtulajdonáért és szavaz a földtulajdonosok gyűlésén. Ha nem érdekli, magára vessen, hogy milyen határozatot fogad el az aktív közösség, ettől lesz életszerű a vadászati jog hasznosítása, amit ugye valamilyen formában, de mindenképpen hasznosítani kell.

A vadászati jog önállóan nem forgalomképes, a földtulajdonhoz kötött, annak elválaszthatatlan része, tehát külön nem adható el. De azt azért nem ártana tudatosítani, a földtulajdonosnak joga és lehetősége, hogy maga helyett meghatalmazott képviselőt válasszon, aki szavaz helyette a földtulajdonosok gyűlésén, és aki egyáltalán nem biztos, hogy a jegyző. Nincs ellene kifogásunk, hogy a törvényes képviselőt bárki megvásárolja, fizessen érte, hogy a földtulajdonos nevében szavazhasson a gyűlésen. Azon a gyűlésen, amely valószínűleg az első összehívásnál nem lesz határozatképes, de a megismételt összehíváskor a megjelent földtulajdonosok számától és arányától függetlenül tíz évre érvényes határozatot hozhat. Az az álláspontunk, hogy a tulajdonos törődjön a tulajdonával, s ne a jegyző.

A pénz és a hatalom fog dönteni

Dr. Balázs István vadászati szakértő

A törvényt és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletet és ezt már többször elmondtam, leírtam – módosítani kellene. Ez nem rajtunk, hanem a törvényalkotókon múlik. Nekünk az a feladatunk, hogy minden oldalról körüljárva, a véleményeket és érdekeket ütköztetve kidolgozzunk egy olyan javaslatot, amelyet mind szakmai, mind politikai szempontból a Parla-

ment – függetlenül az erőviszonyok alakulásától – el tud majd fogadni. Le tudunk ilyen javaslatot tenni? Foglalkozunk érdemben ezekkel a kérdésekkel? Nem tudom letagadni a hivatalnoki hozzáállásomat, amelyből egyértelműen az következik, hogy az első számú ügyfél számomra a földtulajdonos, vagyis a legtöbb földtulajdonost képviselő jegyző... és csak utána következik mindenki más. Viszont ebből az is kiderül, hogy a vad védelme, a vadászat és a vadgazdálkodás, úgy is fogalmazhatnánk, a magyar vadászat és a vadászok jövője nem a szakemberek, nem is a politikusok, hanem a jegyzők kezében van. Már csak ezért is foglalkozni kellene a törvény módosításával, hogy ne olyanok döntsének egy-egy vadászterület kialakulásában, akik – tisztelet a kivételnek – nem értenek hozzá, akik kényszerből, alaposan befolyásolva döntenek így vagy úgy. Farizeuskodás lenne szemet hunyni afölött, hogy 2007-ben a pénz és a hatalom fogja eldönteni a jó vadászterületek sorsát, ezeknek már most is többnyire megvannak a tehetősebb réteget képviselő gazdái. De mi lesz a sorsa az üres, a gyenge adottságú, az újrarajzolásnál zárványterületekké váló részeknek, ahol a földtulajdonos sem akar a saját jogán vadászni, haszonbérlet sem fog a területért tülekedni? Tudom, hozzácsapják majd ide vagy oda, és kényszerrel hasznosítják. A törvény megfogalmazza az „előhaszonbérleti” jogot, azaz aki eddig bérlet volt, megkapja az első ajánlatot, amit vagy tud vállalni vagy nem – és aztán szabad a gazda. Ha már módosítjuk/módosítják a törvényt, talán a garanciákat is be kellene valamilyen jogszabályba építeni, hogy egy-két év alatt ne rabolhassa le senki büntetlenül a területet, a rosszul döntő földtulajdonos és nem utolsósorban a vadállomány kárára.

A vadászatra jogosultak már megmozdultak, hiszen a tét nem semmi, megtartják vagy elvesztik a területüket. Egyre másra alakulnak földtulajdonosi közösségek, új területhatárokat rajzolnak a térképekre... mint a dominó, úgy fog összedőlni a jelenlegi rendszer, és egyre jobban fogy az idő, hogy a káoszt megelőzzük. Van már technikánk az elkerülésére? Már csak alig 300 munkanapunk van és az Országgyűlés maximum harmincszor ülésezik 2007 márciusáig. Ezért teljes mértékben egyetértek azokkal, akik egy átmeneti törvénycikkely elfogadását javasolják, amely felhatalmazná a földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztert a jöghézagok, a súlyos ellentmondások rendelettel történő megszüntetésére, a részletes törvénymódosítás kidolgozására.”